

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panarion, Hoc Est, Arca Medica Variis Diuinæ Scriptvræ
priscorumq[ue] Patrvm Antidotis aduersus Animi morbos
instructa**

Busaeus, Johannes

Moguntiae, 1608

Societas praua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54834)

Eccli. 1. 18.
Luc. 10. 7.

qs de dono Dei superbiat, sed magis seruet humilitatē & faciat, quod scriptū est. Quoniam magnus es, tanto humilia te in omnibus, & coram Deo inuenies gratiam. Probatur inde hoc antidotum suum exemplo Apostolorum. Apostoli, ait, dixerunt Domino, cum missi essent a Domino. Ecce Domine in nomine tuo etiam demonia nobis subiecta sunt. Vidit Dominus, quod tentaret eos superbia ex potentia miraculorum, et ille qui medicus venerat sanare tumores nostros, & ferre infirmitates nostras contrahere. Nolite in hoc gaudere, quia demonia vobis subiecta sunt, sed gaudere, quia nomina vestra scripta sunt in celo. Non omnes Christiani boni demones eiciunt, omnium tamen nomine scripta sunt in celo. Non eos voluit gaudere ex eo, quod proprium habebant sed ex eo, quod cum ceteris salutem tenebant. Inde voluit gaudere Apostolos, unde gaudes & tu. Intendat caritas vestra. Nullus fidelis habet spem, si nomen eius non est scriptum in celo. Omnium fidelium, qui diligunt Christum, qui ambulant viam eius humiliter, quam ipse docuit humilis nomina scripta sunt in celo. Cuiusvis contemptibilia in Ecclesia, qui credit in Christum, & diligit Christum, & amat pacem Christi, nomen scriptum est in celo, cuiuslibet quem contemnis. Sic Augustinus.

VIDE V. Ambitio. Avaritia. Munerum corruptela. Superbia. V. Iura.

SOCIETAS PRAVA

Remedia contra Pravam Societatem.

Prov. 1. 10.

Eccli. 7. 1.

Eccli. 13. 1. 10.

1. Cor. 5. 6.

2. Cor. 6. 14.

2. Thess. 3. 6.

Phil. 17. 14.

Prov. 27. 10.

Eccli. 37. 35.

Basil. quasi 6.

I. REMED. Considera testimonia diuinæ scripturæ. Primo enim dissuadet consortium malorum. Fili mi, inquit Salomon, si te latuerint peccatores ne acquiescas eis, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum a seminis eorum. Et Ecclesiasticus. Distingue ab iniquo, & deficient mala abs te. Et. Omnis homo simili sui sociabitur. Si communicabit lupus agno aliquando, sic peccator iusto. Quæ communicatio sancto homini ad canem? Et. Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea, & qui communicauerit superbo induet superbiam. Et B. Paulus. Modicum fermentum totam massam corrumpit. Et. Quæ participatio iustitiæ cum iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras? Quæ autem conuentio Christi ad Belial? Et. Denunciamus vobis fratres in nomine Domini nostri IESU Christi, ut subtrahatis vos ab omni fratre inordinate ambulante. Deinde hortatur ad consortium bonorum. Cum sanctis ait Rex Dauid, sanctus eris, & cum viro innocente innocens eris, & cum electo electus eris, & cum peruerso peruerteris. Et Salomon. Qui cum sapientibus gradatur sapiens erit: amicus stultorum similis efficitur. Et Syracides. Cum viro sancto agendus esto, quemcumque cognoueris obseruantem timorem Dei.

II. REMED. Considera SS. Patrum dicta. BASILIUS in regulis suis disputatis. Promiscue vitam agere cum his, qui securi perfectam illam Domini preceptorum

ceptorum observationem contemnunt perniciosum esse etiam ipse Salomon docet. Sic enim est apud ipsum. Noli amicus esse homini iracundo, neque habitaueris cum viro furioso, ne forte discas vias eius, & sumas laqueos animæ tuæ. Et item illud. Exite de medio eorum, & separamini, nimirum eodem pertinet. Et in homilia, Quod Deus non sit autor malorum. Remera noxia sunt amicitia, quæ cum malitia contrahuntur. Nam ea est amicitia huius lex & vis, & per similitudinem malitiam coniunctis indat. Quamobrem rectè proverbium dicit. Corruptunt bonos mores colloquia prava. Ut enim in pestilentibus locis sensim attrahitur aer latentem corporibus morbum inicit: sic in prava consuetudine ac conversatione maxima nobis mala hauriuntur, etiam si statim incommodum non sentiatur. GREG THAVMATVRGVS in Ecclesiasten. Greg. Neocæs. in c. 4.

Qui contubernii necessitudine iuncti sunt, & prosperi successus voluptatem sibi inuicem conducunt, & rerum præter voluntatem fluentium tempestatem leniunt: adeo ut & diu mutua libertate splendent, & noctu honestate & gravitate fulgeant. Contra, qui vitam ab omni hominum societate se motam ducit, horrendam quandam vitam tradit, non intelligens eum temerè, ac periculosè sibi consulere, qui multos homines mutuo præsidio circumseptos adortus fuerit, ac præterea finem triplici nexu contextum haud quaquam facile perfringi solere. AMB. ad Irenæum. Noxia sunt conversationes cum insipientibus, & inficiunt sobriam mentem, ac decolorant: quia sicut adherens sancto sanctus eris, ita cum perverso perversus eris. Frequenter enim accidit, ut quis contra propositum suum intemperantem audiens, cum velit ipse continentia disciplinam tenere, fuso insipientia coloratur, meritoque contraria sibi sunt, & repugnantia, disciplina atque insolentia. HIER. ad Furiam, de viduitate seruanda. Inueniunt suæ consortia, comatulos, comptos, atque lascivos, domus tuæ tella non videant. Cantor pellatur ut noxius, Fiducias & psalterias, & istiusmodi chororum diaboli, quasi mortifera Sirenarum carmina, proturbat ex adibus tuis, & c. Sanctarum viduarum societatem appetit. Et in epistola ad Damasum Papam, tractans verba illa Isaia. In medio quoque populi immunda labia habentis habito. Isaias, inquit, qui compunctus est, & se miserum contestatur, purificatione dignus efficitur. Populus vero non solum non agens penitentiam sed nesciens quidem, quia labia habebat immunda, purificationis remedium non meretur. Providendum igitur sub hoc exemplo, non solum ut ipsi sumus iusti, sed ne cum peccatoribus moremur, quia hoc in peccati ac miserie parte docuit propheta. BERN. de conversione S. Pauli. Agnosce dilectissimi, & expauesce consortia eorum, qui salutem impediunt animarum. Horrendum panituit sacrilegium, quod & ipsum videtur excedere facinus, qui Domino maiestatis manuum sacrilegas iniecerunt.

III. REMED. Da operam ut si inter malos viuas, quam primum, si fieri potest, te ab illis separe: si vero degas inter bonos nequaquam te malis adiungas, tum quia Spiritus Sanctus consulit & mandat locis scripturæ iam citatis, tum quia in luculentum salutis discrimen te conuincies. Qui autem amat periculum, ait Sapiens, peribit in illo. Hieron in hanc

Mmm 2 rem

rem affert exempla duorum maximorum Prophetarum, Ezechiel & Moyses, qui separata à populo Israel peccatore domicilia habuerunt. Scriptum est inquit de Ezechiele. Ego eram in medio transmigrationis iuxta fluvium Chobar. Separata enim erat Prophetæ conuersatio, & iniquorum offendebatur aspectu. Hoc idem faciebat & Moyses, procul à castris multitudinis figens tabernaculum. Eadem de causa in veteri testamento Deus noluit filios Israel coniugare vel fœdera inire cum vicinis gentibus, ne ab eis peruerterentur. Namque pater, mandat in Exodo, uxorem de filiabus eorum filiis tuis ne fornicari facias. *Exod. 34. 16. 17.* filios tuos in Deos suos. Et. Caue ne unquam cum habitatorib. terræ illius iungas amicitias, quæ sint tibi in ruinam. in nouo verò idem vetuit Apostolus Christianis. Nolite, inquit, iugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Et Ecclesia Christi eadem de causa inhibuit matrimonia cum hæreticis. Imo Christus voluit etiam filios à parentibus, & amicos ab amicis separari, cum ex commoratione periculū est salutis. Si quis venit ad me, ait, & non odit patrem suum & matrem & uxorem, & filios, & fratres & sorores, adhuc carum & animam suam non potest meus esse discipulus. Hier. ad Geronium, de monogamia. Si scandalizat, inquit Apostolus, esca fratrem, in æternum carnem non manducabo. Dicamus & nos si scandalizat soror, vel frater, non unum & alterum, sed totā Ecclesiam nec sororem videbo, nec fratrem. Melius est rem familiarem minui, quam salutem animæ perire. Melius est amittere, quod velimus, nolimus, aliquando periturū est. Melius sponte dimittere, quod id amittere, pro quo omnia dimittere da sunt. Eodē spectat illa eiusdem ad Heliodorū, de laude vitæ solitariæ. Recordare tyrocinii tui diem, quo Christo in baptismo consepultus in sacramenti verba intrasti, pro nomine eius non te patri parciturum esse, non matri. Ecce aduersarius in pectore tuo Christum conatur occidere licet paruulus ex collo pendeat nepos: licet sparsa crine & scissis vestibus vbera, quibus te nutrierat, mater ostendat: licet in limine pater iaceat, per calcatum perge patrem, sicis oculis ad vexillum crucis euola. Solum pietatis genus est in hac re esse crudelē.

IV. REM. Si non potes facile defugere Societatem malorum, ut habites in ditione hæretica, (sicut tempore Apostolorum pauci Christiani non poterant defugere cohabitationem gentiliū, de quibus. B. Paulus dicit. Calioquin debueratis de hoc mundo exisse) fac ex necessitate virtutē, hoc est, ita vitā instituas tuam, ut non solū nemini sis offendiculo, verum etiā praeclaro virtutis exēplo: multis sis Christi bonus odor Deo, ut loquitur Apostolus, vitæ in vitā, & sine reprehensione in medio nationis prauæ & puerse degas, inter quos lucetis, ait ad Phil. sicut luminaria in mundo verbū vitæ continentes. Habentes inquit B. Petrus, conuersationē inter gentes bonā, ut in eo quod detrahant de vobis tanquam de malefactoribus, ex bonis operib. vos considerantes glorificent. Deum in dā visitationis. Vnde triplex potes capere solatium. Primū, quod inter malos inculpatē viuendo conuicere potes te numerandū inter perfectē bonos. Neque enim perfecte bonus, inquit B. GREG. in Ezechiel. nisi qui iuerit & eam malis

*Exod. 34. 16. 17.**2. Cor. 6. 14.**Luc. 14. 26.**Hier. ep. 11.**Id. ep. 1.**1. Cor. 5. 10.**2. Cor. 2. 15.**Phil. 2. 15.**Pet. 2. 12.**Greg. in Ezech. hom. 9.*

malis bonus. Hinc beatus Tob. addit, de semetipso asserit dicens. Frater fui draconum, & socius struthionum. Hinc Paulus Apostolus discipulis dicit. In medio nationis prave, inter quos lucetis, &c. Tolerandi ergo ubique sunt proximi, quia Abel fieri non valet, quem Cain malitia non exercet. Et ad Theoclystam patriam. Pensate quaso, inquit: ubi erit patientia, si deest, quod toleretur? Ego Abe esse non suspicor, qui Cain non habuerit. Boni enim si sine malis fuerint, perfecti esse boni non possunt, quia minimè purgantur. Ipsa autem malorum societas purgatio bonorum est. Alterum solatium est, quod à condito orbe semper mali mixti bonis ad eos exercédos fuerint. Tres in arca, ait ibidem Gregorius, filii Noe fuerunt. Vnus irrisor patris extitit. Duos Abraham filios habuit, sed tamen carnalis eius filius est repromissionis filium persecutus. Duos Isaac filios habuit, sed vnus qui spiritualis exiit ante minas carnalis frater fugit. Duodecim filios Iacob habuit, sed vnus, qui rectius vivebat vndecim in Egypto vendiderunt. Addit exemplum Dauidis, Iob, Ezechielis, Loth, 12. Apostolorum, &c. Tertium est, quod inter malos viuendo piè, plus possis apud Deum mereri. Neque enim valde laudabile est, ait idem GREG. bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim grauioris culpa est inter bonos bonum non esse: ita immensè preconii est, bonum etiam inter malos extitisse. Hinc Petrus magni laudibus Loth extulit, quia bonum inter reprobos inuenit dicens. Et iustum Loth oppressum à nefandorum iniusta conuersatione eripuit.

Iob. 30. 29.

Phili. 2. 15.

Greg. 1. 9. ep. 39.

Ibid.

Greg. lib. 1. mor.

c. 1.

2. Pet. 2. 7.

V. R E M E D. Delectum habe in bonis sociis eligendis, ac primo eiusmodi elige, quorum contubernio non infameris, vt monet Nepotianum Hier. & iterum Gerontiam his verbis. Fuge personas, in quibus potest mala conuersationis esse suspicio, nec paratum habeas illud à tritu. Sufficit mihi conscientia mea, non curo quid de me loquatur homines. Et certe Apostolus prouidebat bona non tantum coram Deo, sed etià coram hominibus, ne per illum nomen Dei blasphemaretur in gentibus. 2. dilige potius seniores & sapientiores, quam iuniores. Ita suadet AMBR. in officiorum libris. Sequatur, inquit, conuersationis electio: ut adiungamur probatissimis quibusque senioribus. Namque vt aequalium usus dulcior, ita senum tutior est: qui magisterio quodam & ductu vite colorat mores adolescentium, & velut murice probitatis inficit. Namque sibi qui sunt ignari locorum cum solertibus viarum iter adoriri gestiunt, quanto magis adolescentes cum senibus debent noui sibi iter vite aggredi, quo minus errare possint, & à verò tramite virtutis deflectere? nihil enim pulchrius, quam eosdem & magistros vite & testes habere. Et rursum. Adolescentibus quoque utile vt claros & sapientes viros sequantur: quoniam qui congregitur sapientibus, sapiens est: qui autem cohaeret imprudentibus imprudens agnoscitur. Et ad instructionem itaque bonis iungi plurimum proficit, & ad probitatis testimonium. Ostendunt enim adolescentes se imitatores esse quibus adhaeserint, & ea conualefcit opinio, quod ab his viuendi acceperint similitudinem, cum quibus conuersandi hauserint cupiditatem. Hunc delectum probauit quondam sapientissimus Orientis Imperator BASILIVS, cum ad Leonem filium co-

Hier. ep. 11.

Rom. 12. 17.

Amb. lib. 1. 43.

Bas. capita moralia.

P de discrim.
adulat. & ami-
ci.

gnomento Philosophum ita scripsit. *Vtere medicis animorum assidue, ut ipso animo valeas: ab eis enim discere poteris, quas res expetere, & à quibus abstinere debeas: quibuscum hominibus assuescere, & à quorum consuetudine abhorre, & quando vitam totam dispensare oporteat. ut ne in frequentes morbos incidas. Si hanc institutis viam, ad solida germanaque virtutis veros limites breui peruenire poteris. Si iuniorum consuetudinem effugere non possis, ut si in ludo litterario verseris, adiunge te iis, quos cognoueris esse probatissimos, ut fere solent esse, qui nomen Sodalitati Partheniæ Annuntiatae, vel alii congregationis piae dederunt. Ut sit, quoniam in nullo hominum coetu desunt quilibet sub ouina pelle tegant, generatim vnum illud documentum tenendum est, quod alicubi PLUTARCHVS auctor licet Ethnicus praescribit. Vna, inquit, cauendi insidias occultae malorum ratio est, quod in promptu semper habendum memoria. Cum animi nostri pars vna veritati atque honestati: diuitiarum recte obtemperet, altera bruta, sit falsi appetens, incertisque obnoxia moribus, amicum semper meliori parti se accommodare consiliarium atque monitorem, instar medici sanam rem augentis atque conseruantis: adulatorem, (is est perniciosus sodalis) bruta & cupiditatibus addicta parti se applicare, eamque prauis voluptatibus submitteas scabere ac titillare, & à recte rationis obsequio auertere. Particulatim autem loquendo, cor gruentur huic monito, eos tantum adsciscere in tuum contubernium qui à flagitiis retrahant, & ad virtutis studium accendant verbo & exemplo; idcirco velut pestes fuge, qui à litterariis exercitationibus, à concionibus, à piorum librorum lectione, ab incunda piorum sodalitate, à frequentatione Sacramentorum, à visitatione templorum absterrent, qui tabernas, conuiuia, nocturnas emanationes à domo, mulierum amicitias saltationes, aucupia, & eiusmodi alia cum iactura studiorum suorum, imò & salutis, amant & complectuntur.*

Gen. 4. 6. 7.

Gen. 19.

3. Reg. 19.

2. Par. 19.

Matth. 26. 70.

VI. REMED. Considera, quot quantaque mala pariat praua societas. Filii Seth, ut constat ex Genesi, boni erant, sed postquam coniugia intererunt cum filiis Cain, tantis se inquinaverunt sceleribus, ut totum orbem Deus illuione deleuerit. Lot à pia Abraham societate diuulsus quanta pertulit incommoda? A barbaris raptus est. facultates eius Sodomis accensae sunt, inebriatus stuprum duabus filiabus intulit. Propheta quidam sanctus à Deo in Samariam missus, ut esset in tertio Regum, cum altare, in quo impius Hieroboam thus adolerat, per medium secuisset, & arefactam eiusdem manum restituisset, tamen quia in reditu Societate Pseudoprophetae in sumendo cibo usus est, à leone occisus est. Iosaphat quoque rex, quia cum rege impio Achab foedera amicitiae inuit, diuinam reprehensionem incurrit. S. Petrus item Apostolus simulatque Societatem reliquorum Apostolorum deseruit, & in domo Cayphae impiis militibus aggregauit. Dominum tertio negauit. Adolescens ille quem S. Ioannes

Ioannes Euangelista Episcopo cuidam commendarat tanquam suum depositum, teste Eusebio Cæsariensi, consuetudine peruerforum sodalium non latro modo, sed princeps latronum factus est. GORDIANA Gregorii Magni amita, ut ipse deplorat in libro dialogorum, licet sanctissimo sororum suarum Tharsillæ & Æmilianæ exemplo frueretur, tamen quia plus æquo gaudebat puellarum laicarum, & huic munda addictarum consuetudine, à morte sororum miserè seducta est. AUGUSTINVS denique in libris Confessionum fatetur ad furtum promorum, se non pellectum, nisi ut placeret focis malis. *Quem fructum, inquit, habui miser aliquando in iis quæ nunc recolens erubesco, maxime in illo furto: in quo ipsum furtum amaui, nihil aliud, cum eo ipsum esset nihil, & eo ipso ego miserior? Et tamen solus id non fecissem, si recorder animum tunc meum. Solus omnino id non fecissem. Ergo amaui ibi etiam consortium eorum cum quibus id feci. Et infra. Ecce est coram te Deus meus viua recordatio animæ meæ. Solus non facerem furtum illud, in quo libebat id quod furabar, sed quia furabar, quod me solum facere prorsus non liberet, nec facerem. O nimis iniqua amicitia, seductio mentis inuestigabilis ex ludo & ioco nocendi auiditas, & alieni damni appetitus, nulla lucri mei, nulla vlciscendi libidine, sed cum dicitur. Eamus, faciamus, & pudeat non esse impudentem. Quis aperit tortuosissimam istam & implicatissimam nodositatem? Facta est, nolo in eam intendere, nolo eam videre.*

Euclib. 3. c. 37.

Gre. 4 dial. e.
16. & hom. 38. in
Euang.

Aug. l. 3. c. 8 & 9.

VII. R E M E D. Considera quot, quantaque bona pariat bonorum societas. Quæ agnoscens regius Propheta in Psalmis exclamauit. *Ecce quam bonum, & quam iucundum est habitare fratres in vnum, Quemadmodum, inquit* B. Basilius in Gordianum Martyrium, suauius aromatum odora menta proprium quiddam per aerem continentem spirant, quibus præsentis recreantur, ita vir bonus toti sibi commemorantium contubernio salutaris & iucundus est. Luculentam certe Christi Domini promissionem apud D. Matthæum habes. *Vbi duo vel tres fuerint congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.* De quo dicto differens B. Basilius in Constitutionibus monasticis. *Si hoc, inquit, Dominus promissit vbi duo vel tres fuerint congregati, multo verisimilius est idem facturum, vbi frequentior hominum piorum multitudo congregata fuerit.* Quod autem bonum non habeant, qui in mediosui habent, in quo sunt omnia bona? Completa est ad oculum re ipsa hæc promissio mox post Christi resurrectionem, nam cum duo discipuli in Emaus proficiscerentur interuenit eorum colloquio Christus. cumque omnes Apostoli semel atque iterum licet ianuis clausis vna essent, continuo in medio eorum constitit Christus dicens *Pax vobis.* In Pentecoste verò cum 120. in vno loco consedisent omnes repleti sunt Spiritu sancto. Quare non dubium est, quod tunc visibiliter actum est, in piis hominum coetibus in nomine CHRISTI coactis nunc spiritualiter agi. Multas alias utilitates societatis bonorum persequitur

Psalm. 132. 1.

Bas. hom.

Matth. 18. 20.
Bas. c. 35.

Luc. 22. 25.

Ib. 36.

Act. 2. 1.

Basil. q. 7.

Hier. ep. 4.

Cass. coll. 19. c. 6.

Amb. 2. offic.
c. 20.

Deut. 31. 7.

Gen. 13. 1.

3. Reg. 19. 19.

Act. 12. 25.

Act. 15. 27.

Act. 16. 3.

Gal. 2. 1.

Gen. 39. 5.

1. Reg. 19. 23.

4. Reg. 3. 14.

Gen. 18. 32.

Aug. lib. 5. con.
tel. c. 13.

Eccl. 1. 2. c. 4. & 8.

quitur B. BASILIUS in regulis fufius difputatis, cū demonstrat vitam cenobiticam folitaria multo eſſe tutiorem, & ſalubriorem. Et poſt eum Hier. ad Ruſticum monachum. & CASSIANVS in collationibus. Quatum verò conuerſatio cum ſenioribus fructum iuuenibus conciliant, aliquot exemplis declarat AMB. Inde, inquiens, tantus IESVS Naue, qualem nō ſolum erudiuit ad legis ſcientiam Moysi copula, verum etiam ſanctificauit ad gratiam, Moyses cum Deo loquebatur. Iesus pariter nube ſacra tegebatur, & c. Vnde factum eſt, vt qui fuerat ſocius conuerſationis, fieret ſucceſſor poteſtatis. Et poſt. Ommitto, quod Abrahæ adhaeſit Loth adoleſcentulus etiam proficiſcenti, ne forte hoc proprietas magis fuiſſe exiſtimetur, & neceſſaria potius, quā voluntaria adiunctorum. Quid de Elia atque Eliſæo loquamur? Licet enim non expreſſe Eliſæum inueniem ſcriptura ſignificari, aduertimus tamen, & colligimus iuniorum fuiſſe. In Actibus Apoſtolorum Barnabas Marcum aſſumi ſit. Paulus Silam, Paulus Timotheum, Petrus Titum. Sed illis ſuperioribus videmus diuiſa officia, vt ſeniores conſilio praualerent, iuniores miniſterio. Demum proborum contubernium aliquando & melius profuit. Nam vt eſt in Geneſi. Benedixit Dominus domui Egypti propter Ioseph, & multiplicauit tam in ædibus, quā in agris cunctant eius ſubſtantiam. Saul quoque cum malus eſſet, & Dauidem perſequeretur, tamen ubi ad cuneum prophetarum venit, factus eſt etiam ſuper eum ſpiritus Domini, & ambulabat ingrediens, & prophetabat cum ceteris coram Samuele, & cecinit nudoſa tota die, & nocte. Vnde & exiuit prouerbiū. Num & Saul inter prophetas? Eliſeus item propheta, rogatus ab impio rege Ioram, vt Deum pro ſe deprecaretur contra Moab, reſpondit. Viuit Dominus exercituum, in cuius conſpectu ſto, quod ſi non vultum Ioaſaphat regis Iuda erubeſcerem, non attendiſſem eandem te, nec reſpexiſſem. Ita ob ſocietatem pii regis Ioſaphat rex impius Ioram ſeruatus eſt. Seruata eſſet & Sodoma ab excidio precibus patriarchæ Abraham, ſi vel decem iuſti in ea reperi fuiſſent vt liquet ex capite 18. Geneſeos. AUC. adhuc Manichæus, vt primum ſocietatem cum Epilcopo Mediolanenſi Ambroſio orbi terræ tum in optimis, vt ipſe loquitur, nūq. proq. Dei cultore inire cepit, initium quoque fecit emergendi ab erroribus, & diſque moribus. Sacris vero baptiſmi aquis ab Ambroſio tandem ablutum, ſocietatis ante inita beneficio ſecuti ſunt mox Alipius & Euodius.

VIDE. V. Choreæ. Colloquia oſioſa. Conſuetudo praua. Exemplum malum. Familiaritas nimia. Immodestia. Immortificatio paſſionum.

SPE.